

**7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ. ΣΥΝΑΞΗ ΤΟΥ
ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ**

Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 1-6).
Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 6-9).
Τροπάρια.

Τά τρία πρῶτα τοῦ ἑσπερινοῦ τῶν φώτων:
(Σελίς 71-72).

Τρία τοῦ Προδρόμου, ὡς ἐξῆς:

Πανεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ, Βαπτιστὰ
θεόληπτε σὲ εὐσεβῶς μακαρίζοντες, Χριστὸν
δοξάζομεν, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, κλίναντα τὴν κάραν
σοι, καὶ φύσιν τῶν βροτῶν ἀγίασαντα. Αὐτὸν οὖν
πρέσβευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Υψόθεν προσέβλεψας σοφέ, Ἰωάννη Πρόδρο-
με, Πατρὸς τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον, Υἱὸν ἐν ὕδατι,
καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, ἐπελθὼν ὡς πέλειαν,
καθαῖρον καὶ φωτίζον τὰ πέρατα· διὸ Τριάδος σε,
μυστηπὸλον ἀναμέλποντες, σοῦ τιμῶμεν, τὴν θεί-
αν πανήγυριν.

Ῥωσθεὶς θεία χάριτι Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ
Πρόδρομε, σὺ τὸν Ἄμνὸν ἡμῖν ἔδειξας, τὸν κόσμου
αἴροντα, ἁμαρτίας πάσας· καὶ αὐτῷ προσήρμοσας,
δυάδα Μαθητῶν χαίρων σήμερον· ὃν καθικέτευε,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα...

Ἐνσαρκε Λύχνε, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, βλά-

**7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ. ΣΥΝΑΞΗ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ
ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ**

Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 1-6).
Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 6-9).
Τροπάρια.

Τά τρία πρῶτα τοῦ ἑσπερινοῦ τῶν Φώτων:
(Σελίδα 71-72).

Τρία τοῦ Προδρόμου, ὅπως παρακάτω:

Πολυφημισμένε Πρόδρομε τοῦ Χριστοῦ, Βαπτιστὰ
ἀφιερωμένε ὀλοκληρωτικά στό Θεό, μακαρίζοντας ἐσένα
μέ εὐσέβεια δοξάζουμε τό Χριστό, πού ἔσκυψε στόν
Ἰορδάνη τό κεφάλι του μπροστά σου, καί ἀγίασε τή φύση
τῶν ἀνθρώπων. Αὐτόν λοιπόν ἰκέτευε, νά δωρηθοῦν στίς
ψυχές μας ἡ εἰρήνη καί τό μέγα ἔλεος.

Ἀπό ψηλά εἶδες μέ προσοχή, σοφέ Ἰωάννη Πρόδρομε,
τὴν ἀνέκφραστη δόξα τοῦ Πατρός, δηλαδή τόν Υἱό, στό νε-
ρό· καί εἶδες καί τό Ἅγιο Πνεῦμα, νά κατεβαίνει ὡς περι-
στέρι, καί νά καθαρίζει, καί νά φωτίζει τὰ πέρατα· γι' αὐτό
ἀνυμνώντας ἐσένα, τόν μυσταγωγό τῆς Ἀγίας Τριάδος
τιμοῦμε τὴν ἱερή σου πανήγυρη.

Ἐνισχυμένος ἀπό τή χάρη τοῦ Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καί
Πρόδρομε, ἐσύ μᾶς ἔδειξες τὸν Ἄμνὸ (τοῦ Θεοῦ), πού ση-
κώνει ὅλες τίς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου· καί ἔφερες σήμερα σέ
συνάντηση μαζί του μέ χαρά τούς δύο Μαθητές (Ἀνδρέα
καί Ἰωάννη)· Αὐτόν ἰκέτευε μέ ἐπιμονή, νά δωρηθοῦν στίς
ψυχές μας ἡ εἰρήνη καί τό μέγα ἔλεος.

Δόξα ...

Ἐνσαρκε Λύχνε (λυχνάρι μέ σάρκα), Πρόδρομε τοῦ

στημα Στείρας, φίλε τοῦ ἐκ Παρθένου, ὄν σκιωτή-
μασι νηδύος προσεκύνησας, καὶ ἐβάπτισας νάμασι
τοῦ Ἰορδάνου, τούτῳ πρέσβευε δεόμεθα Προφήτα,
τάς τῶν μελλόντων ἡμᾶς ἐκφυγεῖν τρικυμίας.

Καί νῦν...

Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί, τῷ γένει τῶν
ἀνθρώπων, ἴστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ
ἔλεγε πρὸς αὐτόν ὁ Πρόδρομος· Πῶς ἐκτείνω
χεῖρα, καὶ ἄψωμαι κορυφῆς κρατούσης τὰ σύμπα-
ντα; Εἰ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ' οἶδα
σε Θεὸν προαιώνιον, ἐπὶ τῆς γῆς βαδίζεις, ὁ
ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ καὶ δούλος Δεσπό-
την, βαπτίζεις οὐ μεμάθηκα. Ἀκατάληπτε Κύριε,
δόξα σοι.

Εἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 9-11).

Προκείμενον.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πά-
ντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου
Ἰακώβ.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης
ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Στίχ. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοὶ
Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω;

Ἐκτενής. Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

Σωτήρα, γέννημα τῆς στείρας, φίλε τοῦ γεννημένου ἀπὸ
Παρθένου, τὸν ὁποῖο προσκύνησες μέ τὰ σκιωτήματα μέσα
στά μητρικά σπλάχνα, καὶ τὸν βάπτισες στά νερά τοῦ
Ἰορδάνη· αἰκέτετε, σέ παρακαλοῦμε, Προφήτα, νά
ἀποφύγουμε τίς μελλοντικές τρικυμίες.

Καί νῦν ...

Ὁ Θεὸς Λόγος ἐμφανίσθηκε μέ σάρκα στό γένος τῶν
ἀνθρώπων· Στεκόταν καὶ περίμενε, νά βαπτισθεῖ στόν
Ἰορδάνη, καὶ ἔλεγε σ' αὐτόν ὁ Ἰωάννης· Πῶς νά ἀπλώσω
τό χέρι, καὶ νά ἀκουμπήσω κεφαλή, ἡ ὁποία κυριαρχεῖ στά
σύμπαντα; Μολονότι προῆλθες ἀπό τῆ Μαρία ὡς βρέφος,
ὅμως ἐγώ σέ ἀναγνωρίζω Θεό προαιώνιο· Βαδίζεις ἐπάνω
στή γῇ, ἐσύ πού ὑμνεῖσαι ἀπό τὰ Σεραφίμ· Καί ἐπειδή εἶμαι
δούλος, δέν ἔμαθα νά βαπτίζω τὸν Κύριο· Ἀκατάληπτε
(ἀκατανόητε) Κύριε, δόξα σοι.

Εἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 9-11).

Προκείμενο.

Ὁ Θεὸς μας στόν οὐρανὸ καὶ στή γῇ ἔκανε ὅλα, ὅσα
θέλησε.

Στίχ. (Κατὰ τὴν ἐξοδο τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο,
(τὴν ἐξοδο) δηλαδή τῆς οἰκογένειας τοῦ Ἰακώβ.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε, ὁ Ἰορδάνης στράφηκε
πίσω.

Στίχ. Γιατί ὑποχώρησες θάλασσα, καὶ σύ Ἰορδάνη,
γιατί στράφηκες πίσω;

Ἐκτενής. Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

Ὡς εἶδε σε Δέσποτα, ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενον, ἔκθαμβος γενόμενος, ὡς εὐγνώμων δούλος, σὺν φόβῳ ἐβόα· Τίς ἢ ταπεινώσις Σωτήρ; τίς ἢ πτωχεία, ἣν περιβέβλησαι; ὁ πλούτῳ ἀγαθότητος, ταπεινωθέντα τὸν ἄνθρωπον, ἀνυψώσας ὡς εὐσπλαγχνος, ὡς αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Δεῦρο δὴ μοι σήμερον, ἐπιτελοῦντι μυστήριον, τῷ Προδρόμῳ ἀντέφησε, φρικτῶς διακόνησον, ὁ Σωτὴρ τῶν ὅλων, καὶ μὴ δειλιάσης· τὸν συντριβέντα γὰρ Ἀδάμ, τῇ ἀμαρτία καινοποιούμενος, βαπτίζομαι ὡς ἄνθρωπος, ὁ κατὰ φύσιν ἀμόλυντος, Ἰορδάνου τοῖς ὕδασι, ἐν οἷς βλέπεις παρόντα με.

Στίχ. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοὶ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω;

Ἥλιον ῥυπτόμενον, τίς γηγενῶν ἐθεάσατο; Ἰωάννης ἀντέφησε, καὶ τὸν ἐπενδύοντα, οὐρανὸν νεφέλαις, γυμνούμενον ὅλον; καὶ τὸν πηγὰς καὶ ποταμούς, δημιουργοῦντα ὕδασι βαίνοντα; ἐκπλήττομαι τὴν ἄφατον, οἰκονομίαν σου Δέσποτα! μὴ βαρύνῃς τὸν δούλον σου, φοβεροῖς ἐπιτάγμασιν.

Δόξα...

Ὡς τοῦ Πνεύματος ἐραστής, καὶ τῆς χάριτος θεόφθογγος χελιδῶν, τρανῶς τὴν οἰκονομίαν τοῦ

Μόλις σέ εἶδε, Κύριε, ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, νά ἔρχεσαι πρὸς αὐτόν, ἐκπληκτος ὡς εὐγνώμων δούλος μέτρομο· Πόση εἶναι ἡ ταπεινώσή σου, Σωτήρα; Πόση ἢ πτωχεία, πού περιβλήθηκες (φόρεσες), Ἐσύ πού ἀπό πολλή ἀγαθότητα ἀνύψωσες τὸν ἄνθρωπο, πού εἶχε ταπεινωθεῖ, διότι τὸν ἐφόρεσες (ὡς ἔνδυμα);

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ὀπισθοχώρησε, ὁ Ἰορδάνης γύρισε πίσω.

Ὁ Σωτήρας τῶν ὅλων ἀπάντησε στὸν Πρόδρομο, πού ἐπιτελοῦσε φρικτὸ μυστήριον, ἔλα λοιπὸν σήμερα, ὑπηρέτησέ με καὶ μὴ δειλιάσεις· διότι, γιὰ νά κάνω καινούριο τὸν Ἀδάμ, πού ἔπεσε σέ συντριμμια στὴν ἀμαρτία, βαπτίζομαι ὡς ἄνθρωπος ἐγώ, πού ἀπό τὴ φύση μου εἶμαι ἀμόλυντος, στὰ νερά τοῦ Ἰορδάνη, ὅπου μέ βλέπεις νά εἶμαι παρών.

Στίχ. Γιατί θάλασσα ὑποχώρησες, καὶ σύ Ἰορδάνη γιατί ἐγύρισες πίσω;

Ποιὸς ἀπό τοὺς γήινους ἀνθρώπους εἶδε τὸν ἥλιο, νά ἔχει ἀνάγκη καθαρισμοῦ; ἀπάντησε ὁ Ἰωάννης· καὶ ποιὸς εἶδε νά γυμνώνεται ὀλόκληρος, αὐτός, πού σκεπάζει τὸν οὐρανὸ μέ σύννεφα; καὶ (ποιὸς εἶδε), νά κατεβαίνει στὰ νερά, αὐτός πού δημιουργεῖ τίς πηγές καὶ τοὺς ποταμούς; ἐκπλήττομαι, Κύριε, (βλέποντας) τὴν ἀνέκφραστη οἰκονομία (εὐσπλαχνία) σου! μὴν ἐπιβαρύνεις ἐμένα τὸ δούλο σου μέ φοβερές ἐντολές (ὑποχρεώσεις).

Δόξα...

Ὡς ἐραστής (φίλος) τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ ὡς χελιδόνι τῆς χάριτος πού λέγει θεϊκὰ λόγια, διεκέρυξες, Πρό-

Βασιλέως, βροτῶν τῷ γένει ἐξ Ἀγνῆς φαιινῶς ἀνατείλαντος, εἰς μερόπων ἀνάκλησιν, κατεμήνυσας Πρόδρομε, τῶν σκυθροπῶν ἠθῶν, ἀπελαύνων τὸ τέρμα, καὶ ζωῆς αἰδίου ἐπιλαβέσθαι ἰθύνων, τὰς καρδίας τῶν ἐν μεανοῖα βαπτιζομένων, μάκαρ θεόλητε.

Καὶ νῦν...

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους Παρθένους· δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι Δεσπότη· ὅτι προῆλθεν ὡς νυμφίος πρὸς τὸν Ἰωάννην· ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν σε ἔπηξε καὶ ἔμεινεν· ὁ Ἰωάννης ἐβόα· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθανάτου· τὸ Πνεῦμα κατήρχετο, ἐν εἶδει περιστερᾶς, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα· καὶ φωνὴ οὐρανόθεν· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων. Κύριε δόξα σοι.

Νῦν Ἀπολύεις. Τρισάγιον.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 15,-16).

Ἀπολυτίκιον

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου, Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσει κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ἄδη, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

δρομε, τὴν οἰκονομία (τὴν εὐσπλαχνία) τοῦ Βασιλέως, πού ἀνέτειλε ὀλόφωτος ἀπὸ τὴν Ἀγνή (τὴν Παναγία) στό γένος τῶν ἀνθρώπων, γιά τὴν ἀνάκληση (ἀποκατάσταση) τῶν θνητῶν, ἀπομακρύνοντας τίς συνέπειες τῶν σκυθροπῶν συνηθειῶν, καὶ ὀδηγῶνας τίς καρδιές, αὐτῶν πού βαπτίζονται μέ μετάνοια, νά στηριχθοῦν στήν αἰώνια ζωή, μακάριε θεόληπτε (ἀφοσιωμένε ὀλοκληρωτικά στό Θεό).

Καὶ νῦν ...

Ἐλάτε, νά μιμηθοῦμε τίς φρόνιμες παρθένες· ἐλάτε, νά προῦπαντήσουμε τόν Κύριο, πού ἐμφανίσθηκε· διότι ἦλθε ὡς νυμφίος στόν Ἰωάννη· ὁ Ἰορδάνης, μόλις σέ εἶδε, ζάρωσε ἀπό φόβο καὶ ἔμεινε ἀναυδος· Ὁ Ἰωάννης ἔλεγε δυνατά· Δέν τολμῶ, νά ἀκουμπήσω ἀθάνατο κεφάλι· Τό Ἅγιο Πνεῦμα κατέβαινε μέ μορφή περιστερᾶς, γιά νά ἀγιάσει τὰ νερά· Καὶ φωνή (προῆλθε) ἀπό τόν οὐρανό· Αὐτός εἶναι ὁ Υἱός μου, πού ἦλθε στόν κόσμο, γιά νά σώσει τό γένος τῶν ἀνθρώπων· Κύριε, δόξα σοι.

Νῦν Ἀπολύεις. Τρισάγιον.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 15,-16).

Ἀπολυτίκιον.

Ἡ μνήμη τοῦ Δικαίου γίνεται μέ ἐγκώμια· Γιά σένα ὅμως θά εἶναι ἀρκετή ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου, Πρόδρομε· διότι ἀναδείχθηκες πράγματι καὶ ἀπὸ τούς Προφήτες πῶ σεβάσιμος, διότι ἀξιώθηκες, νά βαπτίσεις αὐτόν πού (ἐκεῖνοι) ἐκήρυτταν. Γι' αὐτό, ἀφοῦ ἀγωνίσθηκες πολύ γιά τὴν ἀλήθεια, χαίροντας εὐαγγελίσθηκες καὶ σ' αὐτούς πού ἦταν στόν ἄδη, ὅτι ὁ Θεός φανερώθηκε μέ σάρκα (μέ σῶμα), ὁ (Θεός) πού σηκώνει τὴν ἁμαρτία τοῦ κόσμου, καὶ

Δόξα ... Καί νῦν ...

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Ἀπόλυσις. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 16-17).

7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ. ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΟΡΘΡΟΣ

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 17-31).

Καθίσματα.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ Ἰωάννου, τὸ πνεῦμα κατήλθεν ἐπ' αὐτόν, ὀρώμενον ἐν εἶδει περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων· δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα... Καί νῦν... (Τὸ αὐτὸ).

Ἐν τοῖς ρείθροις βλέψας σε τοῦ Ἰορδάνου, βαπτισθῆναι θέλοντα, ὁ μέγας Πρόδρομος Χριστέ, ἐν εὐφροσύνῃ ἐκραύγαζεν. Ἦλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

μᾶς δίνει τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ...Καί νῦν ...

Ὅταν βαπτίζουσιν στὸν Ἰορδάνῃ, Κύριε, φανερώθηκε ἡ προσκύνηση τῆς Ἁγίας Τριάδος· διότι ἡ φωνὴ τοῦ Πατέρα πού σ' ἐγέννησε, ἔδινε γιὰ σένα τὴ μαρτυρία ὀνομάζοντάς σε Υἱό ἀγαπητό· καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μέ μορφή περιστερᾶς ἐβεβαίωσε τὴ γνησιότητα τοῦ λόγου. Χριστέ Θεέ μας, πού ἐμφανίσθηκες στὸν κόσμο καὶ τὸν φώτισες, δόξα σοι (δόξα σ' ἐσένα).

Ἀπόλυση. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 16-17).

7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ. ΣΥΝΑΞΗ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΟΡΘΡΟΣ.

Προκαταρκτικά:

(Συλλειτουργικό. Σελίς 17-31).

Καθίσματα.

Ἀφοῦ ὁ Ἰησοῦς γεννήθηκε ἀπὸ τὴν Παρθένο Μαρία, καὶ βαπτίσθηκε στὸν Ἰορδάνῃ ἀπὸ τὸν Ἰωάννη, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα κατέβηκε ἐπάνω του φαινόμενο μέ μορφή περιστερᾶς· γι' αὐτὸ ὁ Προφήτης μαζί μέ τοὺς Ἀγγέλους ἔλεγε μεγαλόφωνα· δόξα στήν παρουσία σου, Χριστέ, δόξα στή Βασιλείᾳ σου, δόξα στήν οἰκονομία σου (στήν εὐσπλαχνία σου), μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα... Καί νῦν... (Τὸ ἴδιο).

Μόλις σέ εἶδε ὁ μέγας Πρόδρομος στά νερά τοῦ Ἰορδάνῃ, νά θέλεις νά βαπτισθεῖς, κραύγαζε μέ χαρά. Ἦλθες, φάνηκες τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτο (τὸ ἀπλησίαστο).

<p>Δόξα... Καὶ νῦν... (Τὸ αὐτὸ). Ψαλμὸς Ν'. (50). (Συλλειτουργικόν. Σελίς 34-35). Κανόνες. Ὡιδὴ Α'. Τῶν Θεοφανείων, ὁ Πεζός. (Σελίς 98-99). Κανὼν τοῦ Προδρόμου. «Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαιομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».</p> <p>Βαπτιζόμενον, τῷ τῶν παθῶν μου κλύδωνι, Πρόδρομε ταῖς πρεσβείαις σου, φθάσας διάσωσον· ἀπάθειας γὰρ αὐτός, γέγονας δοχεῖον σεπτόν, καὶ καθαρώτατον, Κυρίῳ ἄνωθεν, ἐκ βρέφους ἀνακείμενος.</p> <p>Ἀγαλλόμενος, ὁ Θεῷ παριστάμενος, Ἄγγελος τὸν ἰσάγγελον, εὐηγγελίσατο, Ζαχαρία τῷ σεπτῷ, σοῦ ἱεραρχοῦντι Πατρὶ, σὲ παμμακάριστε, Κυρίου Πρόδρομον, καὶ φίλον γενησόμενον.</p> <p>Πλήρης γέγονας, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἔτι κοιλία σῆς Μητρός, ἐνδον φερόμενος, καὶ σκιρτήματι τερπνῷ, τὸν τῆς Παρθενίας καρπὸν, χαίρων ἐμήνυσας, καὶ προσεκύνησας, Προφήτα πανσεβάσμιε.</p> <p>Τὸν τὴν ἄβατον, πᾶσιν ἀνθρώποις πρότερον, ξένην ὁδὸν βιώσεως, ἀποτεμόμενον, καὶ βαπτίσαντα Χριστόν, ἐν ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς, ἀνευφημήσωμεν, Κυρίου Πρόδρομον, τὸν θεῖον</p>			<p>Δόξα... Καὶ νῦν... (Τὸ ἴδιο). Ψαλμὸς Ν'. (50). Συλλειτουργικό. Σελίδα 34-35). Κανόνες. Ὡιδὴ Α'. Τῶν Θεοφανείων. Ὁ Πεζός. (Σελίδα 98-99). Κανόνας τοῦ Προδρόμου. Ἄς ὑμνήσουμε τὸν Κύριο, πού ἀποξήρανε μέ τό θεϊκό πρόσταγμά του τὴν ἀδιάβατη τρικυμισμένη θάλασσα, καὶ ὀδήγησε τὸν Ἰσραηλιτικὸ λαό , νά τὴν περάσει πεζός, διότι εἶναι πολὺ δοξασμένος.</p> <p>Πρόδρομε, μέ τίς πρεσβεῖες σου πρόφθασε καὶ σῶσε, ἐμένα πού βυθίζομαι στὴν τρικυμία τῶν παθῶν· διότι ἐσύ ὁ ἴδιος ἀναδείχθηκες σεβάσμιο καὶ καθαρώτατο δοχεῖο τῆς ἀπάθειας, διότι ἀπὸ βρέφος ἦσουν ἀφιερωμένος στὸν Κύριο ἀπὸ ψηλά (ἀπὸ τῆς Θεῆς Χάρης).</p> <p>Μέ ἀγαλλίαση ὁ παραστάτης τοῦ Θεοῦ Ἄγγελος ἔφερε τὴν ἀγγελία στό σεβαστὸ Ζαχαρία τὸν πατέρα σου, πού ἱερουροῦσε, δηλαδή ἐσένα τὸν ἰσάγγελο παμμακάριστε, πού θά γινόσουν Πρόδρομος καὶ φίλος τοῦ Κυρίου.</p> <p>Ἦσουν γεμάτος ἀπὸ τό Πανάγιο Πνεῦμα, ἀπὸ τότε ἀκόμη πού βρισκόσουν στὴν κοιλία τῆς μητέρας σου, καὶ μέ χαρούμενο σκίρτημα ἀνήγγειλες χαίροντας τὸν καρπὸ τῆς Παρθενίας, καὶ τὸν προσκύνησες, Προφήτα πανσεβάσμιε.</p> <p>Ἄς ἀνυμνήσουμε τὸν Πρόδρομο τοῦ Κυρίου τὸν ἱερό καὶ θεοφώτιστο, ὁ ὁποῖος χάραξε τὸν ἀδιάβατο προηγουμένως γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους παράξενο δρόμο τῆς ζωῆς, καὶ βάπτισε τό Χριστό στά ρεῦματα τοῦ Ἰορδάνη.</p>
--	--	--	---

καὶ θεόφρονα.

Θεοτοκίον.

Ἰερώτατον, τῆς Παρθενίας τέμενος, ἢ ἐν γαστρὶ Θεὸν Λόγον, κυοφορήσασα, τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, καὶ προσκαλουμένους Ἀγνή, σῶζε πρεσβείαις σου, κινδύνων λύουσα, τὴν ἔφοδον, πανάμωμε.

Ωδὴ Γ'.

Κανῶν τῶν Φώτων. Ὁ Πεζός.
(Σελίς 99-100-101).

Κανῶν τοῦ Προδρόμου.

Τῆς πίστεως ἐν πέτρα με στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ἠυφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε».

Στειρώσεως τὸ ὄνειδος διαλύσας, ἐπέγνωσ τῆς Παρθένου τὸν θεῖον Τόκον, σκιρτήσας ἀγαλλόμενος ἐν κοιλίᾳ, Μητρὸς πανεύφημε, Ἀγγέλων σύσκηνε, τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, μύστα τῆς χάριτος.

Τὰς τρίβους προητοιμάσας τοῦ Κυρίου, βαδίσσας πρὸ προσώπου αὐτοῦ Προφήτα· ὡς λύχνος πᾶσι φαίνων γὰρ τὸ τῆς δόξης, Πατρὸς ἀπαύγασμα, φανὲν ἐν σώματι, δι' ὕδατος ὑπέδειξας, πάντων πρόκριτε.

Ἀνέτειλας ὡς ὄρθρος δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον μηνύων τοῖς ἐν τῷ σκότει· τῆς πάντων σωτηρίας σὺ γὰρ ἐγένου, κήρυξ καὶ Πρόδρομος, καὶ πᾶσιν

Θεοτοκίον.

Ἰερώτατε ναέ τῆς Παρθενίας, πού κυοφόρησες σπλάχνα σου τὸ Θεὸ Λόγο, σῶζε μέ τίς πρεσβείες σου, Ἀγνή, αὐτούς πού καταφεύγουν σ' ἐσένα, καί σέ παρακαλοῦν, διαλύοντας, Πάναγνη, τὴν ἔφοδο τῶν κινδύνων.

Ωιδὴ Γ'.

Κανόνας τῶν Φώτων. Ὁ Πεζός:
(Σελίδα 99-100-101).

Κανόνας τοῦ Προδρόμου.

Μέ στερέωσες στήν πέτρα τῆς πίστεως, καί ἄνοιξες διάπλατα (ἐλευθέρωσες) τὸ στόμα μου ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν μου· καί εὐφράνθηκε τὸ πνεῦμα μου ψάλλοντας. Δέν ὑπάρχει ἄλλος ἅγιος ὅπως ὁ Θεὸς μας, δέν ὑπάρχει ἄλλος δίκαιος ἐκτός ἀπό σένα, Κύριε.

Ἀφοῦ διέλυσες τὴν προσβολή τῆς στεριώσεως, ἀνεγνώρισες τὴ θεϊκή γέννηση (τό θεϊκό παιδί) τῆς Παρθένου, σκιρτώντας μέ ἀγαλλίαση στήν κοιλιά τῆς μητέρας σου, πολυφημισμένε, συγκάτοικε τῶν Ἀγγέλων, Πρόδρομε τοῦ Κυρίου, μυσταγωγέ τῆς Χάριτος

Προετοιμάσες τὰ μονοπάτια τοῦ Κυρίου βαδίζοντας μπροστά ἀπ' αὐτόν, Προφήτα· διότι ὡς λυχνάρι πού δείχνει σέ ὅλους τὴ λάμπη τοῦ Πατρὸς, τὸν Χριστό, πού φάνηκε μέ σῶμα, τὸν ὑπέδειξες μέ τό νερό ἀνώτερο ἀπό ὅλους (τούς ἀνθρώπους).

Ἀνέτειλες ὡς χαυραγὴ δικαιοσύνης (ἀρετῆς) ἀναγγέλλοντας τὸν Ἥλιο, σ' αὐτούς πού βρίσκονταν στό σκοτάδι· διότι ἔγινες κήρυκας καὶ Πρόδρομος τῆς σωτηρίας

ἔλεγε· τῷ Χριστῷ προσέλθετε, πίστει καὶ σώζεσθε.

Θεοτοκίον.

Χαράν τὴν ἀνεκκλήτητον δεξαμένη, συνέλαβες ἀσπόρως τὸν σὸν Δεσπότην, τὸν πᾶσαν τὴν ὑφήλιον Θεομητορ, ἀνακαλούμενον· ᾧ καὶ κραυγάζομεν· ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλην σου Κύριε.

Μικρὰ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 37-38).

Κάθισμα.

Ὁ μέγας ὑετός, πρὸς ποτάμια ῥεῖθρα, προέρχεται σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε. Πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἐκὼν κατήλθεν ἐπὶ γῆς, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, ὡς ηὐδόκησεν αὐτός, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, καὶ βαπτισθῆναι ἠνέσχετο ὁ φωτισμός ἡμῶν· ὅθεν πρὸς αὐτὸν ἀπεφθέγγετο, ὁ Πρόδρομος βοῶν· οὐ τολμῶ σου, Σωτήρ, τῆς κορυφῆς ἐφάψασθαι, ὀρῶν σου, τὸ ἀκατάληπτον Κύριε, ὁ πάντα Λόγε, πρὸς τὸ συμφέρον, οἰκονομήσας δόξα σοι.

Ἦιδὴ Δ'. Κανὼν τῶν Θεοφανείων. Πεζός.

(Σελίς 101-102-103).

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὑμνῶ σε ἀκοῆ, γάρ, Κύριε, εἰσακήκοα καὶ

ὅλων, καὶ σέ ὅλους ἔλεγε· πλησιάστε τὸ Χριστό μέ πίστη καὶ σωθεῖτε.

Θεοτοκίο.

Ἀφοῦ δέχθηκες τὴν ἀνείπωτη (ἀνέκφραστη) χαρά, συνέλαβες χωρὶς ἄνδρα τὸν Κύριό σου, πού καλεῖ στή σωτηρία ὅλη τὴ γῆ, Μητέρα τοῦ Θεοῦ· στόν ὁποῖο καὶ λέμε δυνατά· ὅτι δέν ὑπάρχει ἅγιος ἐκτός ἀπό σένα, Κύριε.

Μικρὴ συναπτὴ.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 37-38).

Κάθισμα.

Ἡ μεγάλη βροχὴ (ὁ Χριστός) ἔρχεται μέ σάρκα στά νερά τοῦ ποταμοῦ θέλοντας νά βαπτισθεῖ· πρὸς τόν ὁποῖο ὁ ἱερός Πρόδρομος ἔλεγε θαμπωμένος. Πῶς νά σέ βαπτίσω, χωρὶς νά ἔχεις καθόλου ἀκαθαρσία; Πῶς νά ἀπλώσω τὸ χέρι μου ἐπάνω στό κεφάλι, τὸ ὁποῖο τρέμουν τὰ σύμπαντα;

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Θεληματικά κατέβηκε ἐπάνω στή γῆ, καὶ σαρκώθηκε γιά μᾶς, ὅπως θέλησε ὁ ἴδιος ὁ ἀκατάληπτος (ἀκατανόητος) Θεός· καί ἀνέχθηκε νά βαπτισθεῖ ὁ φωτισμός μας· γι' αὐτό ἀπευθυνόταν πρὸς αὐτόν ὁ Πρόδρομος λέγοντας δυνατά· δέν τολμῶ, Σωτήρα, νά ἀγγίξω τὸ κεφάλι σου βλέποντας, Κύριε, ὅτι εἶναι ἀδύνατο τὸ νά σέ κατανοήσω, Λόγε τοῦ Θεοῦ, πού τὰ πάντα τὰ οἰκονομήσες (τά φρόντισες) πρὸς τὸ συμφέρον, δόξα σοι.

Ἦιδὴ Δ'. Κανόνας τῶν Θεοφανείων. Πεζός.

(Σελίδα 101-102-103).

Κανόνας τοῦ Προδρόμου.

Σέ ὑμνῶ, Κύριε, διότι ἄκουσα τὴ φήμη σου καὶ ἔμεινα

ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἦκεις γάρ, ἐμέ ζητῶν τον πλα-
νηθέντα. Διό τήν πολλήν σου συγκατάβασιν, τήν
εἰς ἡμᾶς δοξάζω Πολυέλεε.

Ῥυπῶντας ἀποπλύνειν ὕδατι, ἀπεστάλης
πρὸς τοῦ Δεσπότου, εὐτρεπίζων δέχεσθαι, τὸν
αἴροντα τήν ἁμαρτίαν Χριστόν, καὶ τήν πλάνην
ἀπελαύνοντα, θεογνωσίας αἴγλη πανσεβάσμιε.

Τοῦ με δρακοντίου δήγματος, ἰαθῆναι, μάκαρ,
δυσώπει, ὁ τὸν Χριστὸν νάμασι, βαπτίσας τοῖς τοῦ
Ἰορδάνου, ἐν ᾧ τῶν δρακόντων ἐμφωλεύουσιν,
τήν πονηρίαν ὁ Σωτὴρ συνέθλασε.

Σοφία τοῦ Θεοῦ κοσμούμενος, προελήλυθας
Χριστοκήρυξ· βοῶντος γὰρ γέγονας, κραυγάζουσα
Μετανοεῖτε φωνή· ὡς Προφήτης προηγόρευσας,
τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους σε δεικνύοντα.

Τὴν ξένην καὶ ἀνθρώποις ἄτριπτον,
ἐπαγόμενος πολιτείαν, ἐπέστης τοῖς ὕδασι, πανά-
ριστε τοῦ Ἰορδάνου, φωνῆς τοῦ Πατρὸς
ἀκροασόμενος, καὶ παρουσίαν Πνεύματος
ὀψόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάντα πλαστοργήσας Κύριος, καθ' ἡμᾶς
αὐτὸς πλαστοργεῖται· ὑποδύς γὰρ Πάναγνε τὴν
μήτραν σου τὴν Παναγίαν, μορφὴν τῶν ἀνθρώπων
ἠμφιάσατο, καὶ τὴν αὐτοῦ εἰκόνα διεσώσατο.

Ωιδὴ Ε'. Κανὼν τῶν Θεοφανείων. Πεζός.

ἐκστατικός, διότι ἔφθασες μέχρις ἐμένα, ζητώντας ἐμένα
πού πλανήθηκα. Γι' αὐτὸ δοξάζω, Πολυέλεε, τὴν πολλή
σου συγκατάβαση (ταπεινώση) σ' ἐμένα.

Ἀπεστάλης (στάληθες) ἀπὸ τὸν Κύριο, νά πλύνεις μέ
νερό, αὐτούς πού ἦταν ρυπαροί (βρώμικοι) ἐτοιμάζοντάς
τους νά δεχθοῦν, πανσεβάσμιε, τό Χριστό, πού σηκώνει
τήν ἁμαρτία τοῦ κόσμου, καὶ διώχνει τὴν πλάνη μέ τή δύ-
ναμη τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ.

Μακάριε, ἰκέτευε νά θεραπευθῶ ἀπὸ τό δηλητήριο τοῦ
δαγκώματος τοῦ δράκοντα, ἐσύ πού βάπτισες τό Χριστό
στά νερά τοῦ Ἰορδάνη, ὅπου ὁ Σωτὴρας συνέτριψε τὴν πο-
νηρία τῶν δρακόντων πού φώλιαζε μέσα σ' αὐτόν (τόν
Ἰορδάνη).

Στολισμένος μέ τή σοφία τοῦ Θεοῦ προπορεύθηκες
πρὶν ἀπ' αὐτόν, Κήρυκα τοῦ Χριστοῦ· διότι ἔγινες φωνή
πού φώναζε· Μετανοεῖτε· ὡς Προφήτης προφήτευσες
αὐτόν πού σέ χαρακτήρισε ἀνώτερον ἀπὸ ὅλους τοὺς
ἀνθρώπους.

Ἐκλέγοντας τὸν παράξενο καὶ ἀσυνήθιστο γιὰ τοὺς
ἀνθρώπους τρόπο ζωῆς, παρουσιάσθηκες, πανάριστε, στά
νερά τοῦ Ἰορδάνη, γιὰ νά ἀκούσεις τὴ φωνή τοῦ Πατέρα,
καὶ νά δεῖς τὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ὁ Κύριος πού ἔπλασε τά πάντα, πλάθεται σέν ἐμᾶς·
γιατί, ἀφοῦ ἐγκαταστάθηκε, Πάναγνη, στήν πανάγια μή-
τρα σου, ντύθηκε τὴ μορφὴ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἔσωσε τὴν
εἰκόνα του (τόν ἄνθρωπο).

Ωιδὴ Ε'. Κανὼνας τῶν Θεοφανείων Πεζός :

(Σελίς 103-103-104--105).

Κανών του Προδρόμου.

Ὁ φωτισμός, τῶν ἐν σκότει κειμένων ἢ σωτηρία, τῶν ἀπεγνωσμένων, Χριστέ Σωτήρ μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φώτισόν με τῇ ἐπιλάμπει σου· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι».

Υπερφουῶς, ἀρετῆς λαμπηδόσιν ἠγλαϊσμένος, ὡς ἐξ οὐρανόμου μυσταγωγίας, ῥεῖθροις ἐπέστης,, Ἰορδάνου βαπτίζων, καὶ καθαίρων διὰ τοῦ ὕδατος, Πρόδρομε τοὺς πίστει, ψυχῆς προσιόντας σοι.

Τὸ καθαρὸν, καὶ ἀκῆρατον φέγγος μέλλων βαπτίζειν, σκεῦος καθαρότητος ἀνεδείχθης· μείζων γὰρ πάντων, ὑπ' αὐτοῦ προεκρίθης. Προφητῶν τε σεβασμιώτερος· τὸν προφητευθέντα, ἰδεῖν γὰρ ἠξίωσαι.

Ὁ προσταλείς, πρὸ προσώπου Κυρίου καὶ τὰς εὐθείας, τρίβους τοῖς ἀνθρώποις ὑποδεικνύων, ἄπτεται τρέμων κορυφῆς τοῦ Δεσπότη, καὶ βαπτίζει λέγων ὁ Πρόδρομος· ἕτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Θεοτοκίον.

Υἱὸς Θεοῦ, ὁ Υἱὸς σου Παρθένε σαφῶς ἐδείχθη, ἔργα ὡς Θεὸς τελῶν βουλήσει μόνη· ὅθεν σε πάντες ἀληθῶς Θεοτόκον, καὶ κυρίως ἐπονομάζομεν· ἄλλην γὰρ Μητέρα, Θεοῦ οὐ γινώσκομεν.

Ωιδὴ ΣΤ'. Κανὼ τῶν Θεοφανείων. Πεζός:

(Σελίδα 103-103-104-105).

Κανόνας τοῦ Προδρόμου.

(Ἐσὺ πού εἶσαι) ὁ φωτισμός, αὐτῶν πού εἶναι στό σκοτάδι, ἢ σωτηρία τῶν ἀπελπισμένων, Χριστέ Σωτήρα μου, σ' ἐσένα προσεύχομαι ἀπό τὰ χαράματα, Βασιλιά τῆς εἰρήνης, φώτισέ με μέ τή λάμψη σου· διότι δέν γνωρίζω ἄλλον Θεόν ἐκτός ἀπό σένα.

Καταγλαϊσμένος (λαμπροφωτισμένος) μέ τίς πράξεις τῆς ἀρετῆς, σάν ἀπό οὐράνια μυσταγωγία (λειτουργία), ἦλθες ξαφνικά στά ρεῦματα τοῦ Ἰορδάνη, βαπτίζοντας καὶ καθαρίζοντας μέ νερό, Πρόδρομε, αὐτούς πού σ' ἐπλησίαζαν μέ πίστη στήν ψυχή.

Ἐπειδή ἐπρόκειτο νά βαπτίσεις τό καθαρὸ καὶ ἄσπιλο (ἀγνό) φῶς (τόν Χριστό), ἀναδείχθηκες δοχεῖο καθαρότη-τας· διότι προκρίθηκες (ἐκλέχθηκες) ἀπ' αὐτόν ὡς μεγαλύτερος ἀπό ὅλους τοὺς Προφήτες καὶ σεβασμιώτερος· διότι ἀξιώθηκες, νά δεῖς αὐτόν πού προφητεύθηκε.

Αὐτός πού στάλθηκε μπροστά ἀπό τό πρόσωπο τοῦ Κυρίου, καὶ ὑποδεῖκε τοὺς εὐθεῖς δρόμους στοὺς ἀνθρώπους, ὁ Πρόδρομος, ἀγγίζει τρέμοντας τήν κεφαλή τοῦ Κυρίου, καὶ τόν βαπτίζει λέγοντας· ἄλλον Θεόν ἐκτός ἀπό σένα δέν γνωρίζω.

Θεοτοκίο.

Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἀναδείχθηκε σαφέστατα ὁ Υἱὸς σου, Παρθένε, ἐκτελώντας ὡς Θεός ἔργα (θαυμάσια) μόνο μέ τή βούλησή του· γι' αὐτό ὅλοι σέ ὀνομάζουμε Θεοτόκο ἀληθινά καὶ κατά κυριολεξία· διότι ἄλλη Μητέρα τοῦ Θεοῦ δέ γνωρίζουμε.

Ωιδὴ ΣΤ'. Κανόνας τῶν Θεοφανείων Πεζός:

(Σελίς 104-105-105).

Κανών τοῦ Προδρόμου.

«Ἐν ἄβυσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαχνίας σου ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

Σὺ τοῦ Λόγου φωνὴ προελήλυθας, καὶ ὡς Ἐωσφόρος ἀστὴρ ἀνατέταλκας, προκαταγγέλλων Πρόδρομε, σαφῶς Δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον.

Ἐπιγείους φροντίδας ἠγνόησας, καὶ τὰς οὐρανίους ἐλπίδας ἐπλούτησας, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς Ἄγγελος, τὴν ζωὴν διανύσας πανόλβιε.

Προφητῶν σε σφραγίδα γινώσκωμεν, ὡς τῇ Παλαιᾷ καὶ Καινῇ μεσιτεύσαντα, καὶ Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Ἀνερμήνευτος ὄντως ἡ σύλληψις, ἄφραστος ὁ τόκος σου καὶ ἀκατάληπτος, πᾶσι πιστοῖς γνωρίζεται, καὶ πιστεύεται μόνῃ Θεόνυμφε.

Μικρὰ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 38).

Κοντάκιον.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν δεδοικῶς ὁ Ἰορδάνης, τρόμῳ ὑπεστρέφετο, τὴν πνευματικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης, φόβῳ ὑπεστέλλετο· τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὀρῶσαί σε ἐν ρείθροις σαρκὶ βαπτίζομενον, καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει κατηνυγάζο-

(Σελίδα 104-105-105).

Κανόνας τοῦ Προδρόμου.

Περικυκλωμένος μέσα στὴν ἄβυσσο τῶν πταισμάτων, ἐπικαλοῦμαι τὴν ἀναξιχνίαστη (ἀνεξήγητη) ἄβυσσο τῆς εὐσπλαχνίας σου· Θεέ μου, βγάλε με ἀπὸ τὴ φθορὰ τῆς (ἀμαρτίας).

Ἐσὺ ἡ φωνὴ προηγήθηκες ἀπὸ τό Λόγο τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀνέτειλες ὡς ἀστέρι, πού προμηνύει τὴν αὐγή, προαναγγέλλοντας, Πρόδρομε, μέ σαφήνεια (καθαρά) τὸν Ἥλιο τῆς Δικαιοσύνης.

Τίς ἐπίγειες φροντίδες τίς ἀγνόησες, καὶ μέ τίς οὐράνιες ἐλπίδες μᾶς πλούτισες, διανύοντας τὴ ζωὴ ἐπάνω στὴ γῆ ὡς Ἄγγελος, παμμακάριστε.

Σέ ἀναγνωρίζουμε ὡς ἐπισφράγισμα (τέλος) τῶν Προφητῶν, διότι βρίσκεσαι ὡς μεσίτης μεταξύ τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης· καὶ σέ κηρύττουμε Βαπτιστὴ καὶ Πρόδρομο τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Θεοτοκίο.

Ὅλοι οἱ πιστοὶ ἀναγνωρίζουν καὶ πιστεύουν, ὅτι εἶναι ἀνεξήγητη ἀληθινὰ ἡ σύλληψή σου, ἀνέκφραστη καὶ ἀκατανόητη ἡ γέννησή σου, μόνῃ Νύμφῃ τοῦ Θεοῦ.

Μικρὴ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικό. Σελίς 38).

Κοντάκιο.

Ὁ Ἰορδάνης φοβούμενος τὴ σωματικὴ παρουσία σου μέ τρόμο γύριζε πίσω, καὶ ὁ Ἰωάννης ἐκτελώντας μέ φόβο τὴν πνευματικὴ λειτουργία αἰσθανόταν συστολή (δίσταζε)· τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα ἔμεναν ἐκπληκτα βλέποντάς σε, νὰ βαπτίζεσαι σωματικὰ μέσα στὰ νερά· καὶ ὅλοι πού ἦταν στό σκοτάδι, φωτίζονταν ἄπλετα ἀνυμνώντας

ντο, ἀνυμνοῦντές σε τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ τυφλωθέντι Ἀδὰμ ἐν Ἐδέμ, ἐφάνη Ἥλιος ἐν Βηθλεέμ, καὶ ἤνοιξεν αὐτοῦ τὰς κόρας, ἀποπλύνας αὐτὰς Ἰορδάνου τοῖς ὕδασι· τῷ μεμελανωμένῳ καὶ συνεσκοτισμένῳ φῶς ἀνέτειλεν ἄσβεστον· οὐκ ἔτι αὐτῷ νύξ, ἀλλὰ πάντα ἡμέρα· τὸ πρὸς πρωῒ πρωῒ, δι' αὐτὸν ἐγεννήθη· δειλινὸν γὰρ ἐκρύβη ὡς γέγραπται· εὗρεν αὐγὴν, ἐγείρουσαν αὐτόν· ὁ πρὸς ἐσπέραν πεσῶν, ἀπηλλάγη τοῦ γνόφου, καὶ ἔφθασε πρὸς Ὁρθρον τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Σύναξις τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Συνέδραμε δὲ καὶ ἡ τῆς παντίμου καὶ ἀγίας αὐτοῦ Χειρὸς πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν μετένεξις.

Στίχοι. Ἐμὴ σε γλῶσσα Κήρυξ πῶς ἂν αἰνέσῃ,
Ὅν γλῶσσα Χριστοῦ γηγενῶν μείζω λέγει;

Μνήμη ἑβδομάτη Προδρόμου λάχεν αἰδοίσιον.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι.

Τῶν Θεοφανείων αἱ Ἰαμβικαί:

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 66-68).

ἔσένα, πού φάνηκες καὶ φώτισες τὰ πάντα.

Οἶκος.

Γιὰ τὸν Ἀδὰμ πού τυφλώθηκε στὴν Ἐδέμ (στόν παράδεισο) φάνηκε Ἥλιος στὴ Βηθλεέμ, καὶ τοῦ ἄνοιξε τὰ μάτια πλύνοντάς τα μὲ τὰ νερά τοῦ Ἰορδάνη· γιὰ τὸν ἀμαυρωμένο καὶ σκοτισμένο (Ἀδὰμ) ἀνέτειλε ἄσβετο φῶς· δὲν ὑπάρχει πλέον γι' αὐτόν νύκτα, ἀλλὰ ὅλα εἶναι ἡμέρα· πρωῒ, πρωῒ γεννήθηκε γι' αὐτόν (ὁ Χριστός), διότι κατὰ τὸ δειλινὸ κρύφθηκε (ὁ Ἀδὰμ), ἀλλὰ βρῆκε αὐγὴ πού τὸν σήκωσε· αὐτός πού ἔπεσε κατὰ τὸ βράδυ, ἀπαλλάχθηκε ἀπὸ τὸ σκοτάδι, καὶ συνάντησε κατὰ τὸν Ὁρθρον τὸν (Θεό), πού φάνηκε καὶ φώτισε τὸν κόσμον.

Συναξάριον.

Κατὰ τὴν ἑβδόμη αὐτοῦ τοῦ μηνός τελεῖται ἡ Σύναξις τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Μαζὶ μὲ αὐτὴν συνέπεσε καὶ ἡ μεταφορὰ τοῦ παντίμου καὶ ἀγίου χειριοῦ του στὴ Βασιλεύουσα (στὴν Κωνσταντινούπολη).

Ἡ δική μου γλῶσσα, Προφήτα, πῶς νὰ ἐπαινέσει, ἔσένα, τὸν ὅποιο ἡ γλῶσσα τοῦ Χριστοῦ ὀνομάζει ἀνώτερο ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους;

Ἡ μνήμη τοῦ σεβάσμιου Προδρόμου ἔλαχε (συνέπεσε) κατὰ τὴν ἑβδόμη (ἡμέρα).

Μέ τίς πρεσβεῖες τοῦ Προδρόμου σου, Χριστέ Θεέ μας, ἐλέησε καὶ σῶσε μας. Ἀμήν.

Καταβασίεις.

Τῶν Θεοφανείων οἱ Ἰαμβικές:

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 66-68).

Ωιδή Ζ'. Κανών τῶν Θεοφανείων. Πεζός:
(Σελίς 106-107).

Κανών τοῦ Προδρόμου.

«Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος, καὶ δροσοβόλος κάμινος Χαλδαϊκή, σαφῶς προγράφει σε Θεόνυμφε· τὸ γὰρ θεῖον ἄϋλον, ἐν ὑλικῇ γαστρὶ, πῦρ ἀφλέκτως ἐδέξω· διὸ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι ψάλλομεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ἰερουργήσας τὸ Βάπτισμα, καὶ τελειώσας Πρόδρομε τὰ πρὸς Θεόν, σαφῶς δοθέντα σοι Μυστήρια, ὡς ἄρνιον ἄκακον ἱερουργούμενος, προσηνέχθης θυσία· διὸ μετὰ σοῦ συμφώνως ψάλλομεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νέος Ἡλίας γενόμενος, σὺν παρηρησία, Πρόδρομε, καὶ βασιλεῖς σαφῶς ἐλέγχεις ἀνομήσαντας, σοῦ τὸν βίον ἄϋλον ἐπιδεικνύμενος, ὡς ἐκεῖνος τρισμάκαρ· διὸ μετὰ σοῦ Προφήτα, ψάλλομεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ προφητῶν περισσότερος, καὶ Ἀποστόλων Πρόδρομε τῶν τοῦ Χριστοῦ, τὸ θεῖον γέρας κληρωσάμενος, σὺ τοῦ Νόμου πλήρωμα, καὶ ἀπαρχὴ σαφῶς, νέας χάριτος ὠφθης· διὸ μετὰ σοῦ τρισμάκαρ ψάλλομεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἕμνολογίαις τὴν πανάγιον, καὶ θεοδόχον Δέσποιναν πανευσεβῶς, ἀξίως πάντες ἀνυμνήσωμεν,

Ωιδή Ζ'. Κανόνας τῶν Θεοφανείων Πεζός:
(Σελίδα 105-107).

Κανόνας τοῦ Προδρόμου.

Ἡ βάτος στὸ ὄρος Σινᾶ, πού ἔμεινε ἄκαυτη ἀπὸ τὴ φωτιά, καὶ τὸ δροσοβόλο καμίνι τῆς Βαβυλώνας, προεικονίζουν μὲ σαφήνεια ἐσένα, Νύμφη τοῦ Θεοῦ· διότι δέχθηκες σὲ ὑλικὴ κοιλιὰ τὴ θεϊκὴ καὶ ἄϋλη φωτιά, χωρὶς νὰ καεῖς. γι' αὐτὸ ψάλλουμε σ' αὐτόν πού γεννήθηκε ἀπὸ σένα. Δοξασμένος ἄς εἶναι ὁ Θεός τῶν πατέρων μας.

Ἀφοῦ ἱερουργήσες τὸ Βάπτισμα, Πρόδρομε, καὶ τέλεσες πρὸς τὸ Θεὸ τὰ μυστήρια πού σοῦ δόθηκαν ὀλοφάνερα, προσφέρθηκες θυσία θυσιαζόμενος ὡς ἄκακο ἄρνι· γι' αὐτὸ σὲ συμφωνία μαζί σου ψάλλομε. Ἄς εἶναι δοξασμένος ὁ Θεός τῶν πατέρων μας.

Ὑπάρχοντας, Πρόδρομε, νέος Ἡλίας ἐλέγχεις ὀλοφάνερα καὶ βασιλεῖς, πού παρανόμησαν, προβάλλοντας τὴ ζωὴ σου ὡς ἄϋλη, ὅπως ἐκεῖνος (ὁ Ἡλίας) τρισμακάριστε· γι' αὐτὸ μαζί σου, Προφήτα, ψάλλομε. Ἄς εἶναι δοξασμένος ὁ Θεός τῶν πατέρων μας.

Ἐσύ ὁ ἀνώτερος ἀπὸ τοὺς Προφῆτες καὶ τοὺς Ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ, Πρόδρομε, δέχθηκες ὡς κληρὸ τὸ θεῖο αὐτὸ τιμητικὸ προνόμιο, καὶ φάνηκες ὅτι εἶσαι τὸ πλήρωμα (τὸ τέλος) τοῦ Νόμου καθαρά, καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς νέας χάριτος (τῆς Καινῆς Διαθήκης)· γι' αὐτὸ μαζί σου, τρισμακάριε, ψάλλομε. Ἄς εἶναι δοξασμένος ὁ Θεός τῶν πατέρων μας.

Θεοτοκίο.

Μέ ὕμνους ἄς ἀνυμνήσουμε ὅλοι μὲ εὐσέβεια τὴν παναγνη Κυρία, πού δέχθηκε τὸ Θεό, ἐπειδὴ ἐγέννησε γιὰ

ὡς Θεὸν κηρύσσασαν, μονογενῆ ἡμῖν, τοῖς ἀνθρώποις ὀφθέντα, πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ συμφώνως ψάλλομεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡιδὴ Η'. Κανὼν τῶν Θεοφανείων. Πεζός.
(Σελίς 107-108).

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

«Κάμινός ποτε, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον».

Σὲ τὸν ἐπὶ γῆς, ἰσάγγελον φανέντα, παρηλλαγμένῳ πολιτεύματι, καὶ πάντων ἀνώτερον, Ἰωάννη παμμακάριστε, χαρμονικῶς γεραίρομεν, κράζοντες. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μίαν ἐν τρισί, Θεότητος οὐσίαν, ὁμοουσίους ὑποστάσεις, Προφῆτα μεμύησαι· τῇ φωνῇ γὰρ τοῦ Γεννήτορος, καὶ παρουσία Πνεύματος, ἔγνωσ τὸν βαπτισθέντα, Λόγον Θεοῦ τὸν αἰῶδιον.

Ὁρθρος νοητός, τὸν Ἥλιον μηνύων, τὸν ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντα, ἐκ στεῖρας προέδραμες, Ἰωάννη πανσεβάσμιε· καὶ τὸν Ἀμνὸν ἐκήρυξας, κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, φιλανθρωπία τὸν αἶροντα.

Ἵπερθεν ἡμᾶς, νῦν μάκαρ ἐποπτεύων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διαφύλαξον, τῷ θείῳ κηρύγματι, ἐπομένους σου πανόλβιε, καὶ διδαχαῖς ἐμμένοντας,

μᾶς, ὡς Μονογενῆ Υἱὸ τὸν Θεὸ πού φάνηκε σ' ἐμᾶς τοὺς ἀνθρώπους· πρὸς τὸν ὁποῖο οἱ πιστοὶ ψάλλομε. Ἄς εἶναι δοξασμένος ὁ Θεός τῶν Πατέρων μας.

Ὡιδὴ Η'. Κανόνας τῶν Θεοφανείων Πεζός.
(Σελίδα 107-108).

Κανόνας τοῦ Προδρόμου.

Κάποτε τὸ καμίνι τῆς φωτιᾶς στὴ Βαβυλώνα διαμέριζε τίς ἐνεργείες μὲ τὸ θεῖο πρόσταγμα, κατακαίοντας τοὺς Χαλδαίους (τοὺς Βαβυλωνίους) καὶ δροσίζοντας τοὺς πιστοὺς (τοὺς τρεῖς νέους) πού ἔψαλλαν. Δοξολογεῖτε ὅλα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἐσένα πού φάνηκες ἐπάνω στὴ γῆ ἴσος μὲ τοὺς Ἀγγέλους μὲ τὸ διαφορετικὸ τρόπο ζωῆς, καὶ ἀνώτερος ἀπὸ ὅλους, Ἰωάννη παμμακάριστε, μὲ χαρὰ σέ ἐγκωμιάζουμε κράζοντας. Δοξολογεῖτε ὅλα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μυήθηκες (διδάχθηκες), Προφῆτα, μία οὐσία τῆς Θεότητος μὲ τρία ὁμοούσια πρόσωπα· διότι μὲ τῇ φωνῇ τοῦ Πατέρα καὶ μὲ τὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀναγνώρισες, ὅτι αὐτός πού βαπτίσθηκε, εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ὁ αἰώνιος.

Ὡς αὐγὴ πνευματικὴ προηγήθηκες (γεννημένος) ἀπὸ στεῖρα, Ἰωάννη πανσεβάσμιε, προμηνύοντας τὸν Ἥλιο, πού ἀνέτειλε ἀπὸ Παρθένου· καὶ κήρυξες τὸν Ἀμνὸ (τὸ ἀρνὶ τοῦ Θεοῦ), ὁ ὁποῖος ἀπὸ φιλανθρωπία σηκώνει τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτία.

Ἐπιβλέποντάς μας ἀπὸ ψηλά, μακάριε, διαφύλαξέ μας μὲ τίς πρεσβείες σου, νά σέ ἀκολουθοῦμε στό θεϊκό σου κήρυγμα, παμμακάριστε, καὶ νά μένουμε ἀκλόνητοι, Πρό-

<p>Πρόδρομε τοῖς ἐνθέοις, καὶ σωτηρίοις σου δόγμασι. Θεοτοκίον.</p> <p>Δόξης τοῦ Πατρὸς, συνέλαβες ἀφράστως, τὸ προαιώνιον ἀπαύγασμα, καὶ Λόγον τὸν ἀναρχον, ἐν ἀρχῇ ὄντα νοούμενον, καὶ νῦν ἐκ σοῦ πρωτότοκον, Πάναγνε γεγονότα, ἀναλλοιώτως τῆς κτίσεως.</p> <p>Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργγ. Σελ. 39-40). Ἀντιὰ αὐτῆς ψάλλομεν τὰ Μεγαλυνάρια. Καὶ τὰ ἐξῆς:</p> <p>Ωιδὴ Θ'. Κανὼν τῶν Θεοφανείων. Πεζός: (Σελίς 109-110--112). Κανὼν τοῦ Προδρόμου.</p> <p>Ἐκ τῆς ἐρημίας, ἡ Πρόδρομος φωνή, τὸν Λόγον δείκνυσι, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, καὶ παρόντα περιχαρῶς, βαπτίζειν εὐτρεπίζεται, τὸν τὰς ψυχὰς καθαίροντα, τῆς ἁμαρτίας διὰ πίστεως.</p> <p>Χάρις τε καὶ Νόμος, μεσίτην σε σεπτόν, σαφῶς προβάλλεται, τὸν μὲν σφραγίζοντα, τῆς δὲ ἀρχόμενον, τὸν ἀπάντων τῶν Προφητῶν, τῷ Λόγῳ προτιμώμενον, τὸν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα, νῦν βεβηκότα Πανσεβάσμιε.</p> <p>Ὁ τοῖς ἀσωμάτοις, ἐφάμιλλον ζωὴν ἐπιδειξάμενος, Ἀγγελικαῖς χορείαις συνευφραίνεται, καὶ τῷ θρόνῳ παρεστηκῶς, τοῦ Δεσπότη ἀγάλλεται, τοῖς εὐφημοῦσιν ἄφεισιν, καὶ σωτηρίαν ἐξαιτούμενος.</p> <p>Θεοτοκίον.</p>		<p>δρομε, στά θεϊκά σου διδάγματα. Θεοτοκίον.</p> <p>Συνέλαβες κατὰ τρόπο ἀνεξήγητο τὴν προαιώνια λάμψη τῆς δόξας τοῦ Πατρὸς (τό Χριστό), ὁ ὁποῖος νοερά ἦταν καὶ Λόγος ἀναρχος στήν ἀρχὴ τῆς δημιουργίας, καὶ τώρα ἔγινε ἀπὸ σένα, Πάναγνη, Πρωτότοκος τῆς κτίσεως, χωρὶς νὰ ὑποστῆ ἀλλοίωση.</p> <p>Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργγ. Σελ. 39-40). Ἀντί αὐτῆς ψάλλουμε τὰ Μεγαλυνάρια. Καὶ τὰ ἐξῆς.</p> <p>Ωιδὴ Θ'. Κανόνας τῶν Θεοφανείων Πεζός: (Σελίδα 109-110-112). Κανόνας τοῦ Προδρόμου.</p> <p>Ἀπὸ τὴν ἐρημιά ἡ προδρομικὴ φωνὴ δείχνει τὸν Λόγο, πού ἦλθε σ' ἐμᾶς, καὶ ἐτοιμάζεται νὰ βαπτίσει αὐτόν, ὁ ὁποῖος καθὼς εἶναι παρὼν, καθαρίζει τίς ψυχές ἀπὸ τὴν ἁμαρτία μέ τὴν πίστη.</p> <p>Ἡ χάρη (ἡ Καινὴ Διαθήκη) καὶ ὁ Νόμος (ἡ Παλαιὰ Διαθήκη) σέ προβάλλουν καθαρὰ μεσολαβητὴ (μεταξύ τους), πού ἐπισφραγίζεις τὸν Νόμο, καὶ ἀνοίγεις, τὴν χάρη, ὁ ὁποῖος προτιμήθηκες ἐκ μέρους τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ὄλους τοὺς Προφῆτες, καὶ ὁ ὁποῖος ἀνέβηκες ψηλότερα ἀπ' αὐτὰ πού φαίνονται, πανσεβάσμιε.</p> <p>Αὐτός πού ἐπέδειξε ζωὴ ἐφάμιλλη (ἀντάξια) μέ τοὺς Ἀσωμάτους, εὐφραίνεται μαζί μέ τὰ πλήθη τῶν Ἀγγέλων, καὶ στέκοντας κοντὰ στό θρόνο τοῦ Κυρίου ἀγάλλεται ζητῶντας γι' αὐτούς πού τὸν ὕμνοῦν συγχώρηση καὶ σωτηρία.</p> <p>Θεοτοκίον.</p>
---	--	--

Ὑπὲρ εὐσπλαχνίαν, ὁ πάντων Λυτρωτής,
ἄνθρωπος γίνεται, καὶ σαρκικὴν καταδέχεται γέν-
νησιν, φιλόανθρωπος ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὁ φύσει ὦν
φιλόανθρωπος, παρθενικῆς ἐκ μήτρας σου,
Θεογεννήτορ παμμακάριστε.

Μικρὰ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 40).

Ἐξαποστειλάρια.

Προφήτην σε προέφησε, τῶν Προφητῶν
ὑπέρτερον, ἐν γεννητοῖς ὁ Δεσπότης, γυναικῶν
μείζονα πάντων· ὄν γὰρ Προφήται ἅπαντες, καὶ
Νόμος προκατήγγειλαν, Χριστὸν σαρκὶ ἐώρακας,
ὄν καὶ βαπτίσας ἐδείχθης, σεβασμιώτερος πάντων.

Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν
ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ
σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη,
τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Αἶνοι. Στίχοι.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 40-42,-43).

Τροπάρια.

(Τῶν Θεοφανείων. Σελίς 112-114).

Δόξα...

Ἄγγελος ἐκ στεριωτικῶν ὠδίνων, προῆλθες
Βαπτιστά, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων τὴν ἔρημον
οικήσας, σφραγίς τε πάντων τῶν Προφητῶν
ἐδείχθης· ὄν γὰρ ἐκεῖνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο,
καὶ αἰνιγματωδῶς προεκήρυξαν, τοῦτον βαπτίσει
ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθης· φωνῆς τε ἀκήκοας,
Πατρικῆς οὐρανόθεν, μαρτυρούσης αὐτοῦ τὴν Υἱό-

Ἀπὸ ὑπερβολικῆ εὐσπλαχνία ὁ Λυτρωτής τῶν πάντων
γίνεται ἄνθρωπος, καὶ καταδέχεται σωματικὴ γέννηση
ἀπὸ τὴν παρθενικῆ σου μήτρα, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, δείχνον-
τας φιλοανθρωπία γιὰ τοὺς ἀνθρώπους, Παμμακάριστη,
αὐτός πού ἀπὸ τὴ φύση του εἶναι φιλόανθρωπος.

Μικρὴ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 40).

Ἐξαποστειλάρια.

Προφήτη ἀνώτερο ἀπὸ τοὺς Προφήτες καὶ μεγαλύτερο
μεταξὺ ὄλων, πού γεννήθηκαν φυσιολογικά ἀπὸ γυναῖκες,
σέ ὄνόμασε ὁ Κύριος· διότι Αὐτόν πού ὅλοι οἱ Προφήτες καὶ
ὁ Νόμος προανήγγειλαν, τὸ Χριστό, τὸν εἶδες σωματικά,
καὶ ἀφοῦ τὸν βάπτισες, ἀναδείχθηκες σεβασμιώτερος ἀπὸ
ὅλους.

Ἐμφανίσθηκε ὁ Σωτήρας, ἡ Χάρις, ἡ Ἀλήθεια, στὰ νερά
τοῦ Ἰορδάνη, καὶ φώτισε αὐτοὺς πού κοιμοῦνταν στό σκο-
τάδι καὶ στή σκιά· διότι ἦλθε, ἐφάνηκε τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτο
(τὸ ἄφθαστο, τὸ ἀπλησίαστο).

Αἶνοι. Στίχοι.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 40-42,-43).

Τροπάρια.

Τῶν Θεοφανείων.(Σελίδα 112-114).

Δόξα ...

Ὡς Ἄγγελος προῆλθες ἀπὸ πόνους τοκετοῦ τῆς στεί-
ρας, Βαπτιστά, καὶ κατοίκησες στήν ἔρημο ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ
σπάργανα (ἀπὸ βρεφικὴ ἡλικία), καὶ ἀναδείχθηκες τὸ
ἐπισφράγισμα (τὸ τέλος) τῶν Προφητῶν· διότι αὐτόν πού
εἶδαν ἐκεῖνοι μέ διαφόρους τρόπους, καὶ τὸν προανήγγει-
λαν αἰνιγματικά, αὐτόν καταξιώθηκες νά τὸν βαπτίσεις
στόν Ἰορδάνη· καὶ ἄκουσες τὴ φωνὴ τοῦ Πατρός ἀπὸ τὸν

τητα· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες περιστεῶς ἐν εἶδει, τὴν φωνὴν ἔλκον ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον. Ἀλλ' ὧ πάντων τῶν Προφητῶν ὑπέριστε, μὴ διαλίπης πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν...

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἄπτεται κορυφῆς τοῦ Δεσπότη. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὀρῶσαι μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν. Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Μεγάλη Δοξολογία.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα. Τῆς ἑορτῆς. (Σελίς 114-16).

Ἀπολυτίκια.

«Ἐν Ἰορδάνῃ...» (Σελίς 114).

«Μνήμη δικαίου...» (Σελίς 120-121).

Κοντάκιον.

«Ἐπεφάνης σήμερον...» (Σελίς 115).

Ἀπόστολος.

Πράξεις Ἀποστόλων. (ΙΘ': 1-8).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἐλθεῖν εἰς Ἐφεσον· καὶ εὐρῶν μαθητὰς τινὰς εἶπε πρὸς αὐτούς· εἰ Πνεῦμα Ἅγιον

οὐρανό, πού μαρτυροῦσε, ὅτι αὐτός εἶναι ὁ Υἱός του· καὶ εἶδες τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μέ μορφή περιστεῶς, νά ἔλκει τὴ φωνή ἐπάνω σ' αὐτόν πού βαπτιζόταν. Ἀλλά, ὧ ἀνώτερε, ἀπὸ ὅλους τοὺς Προφῆτες, μὴ παραλείψεις νά πρεσβεύεις γιὰ μᾶς, πού μέ πίστη ἐκτελοῦμε τὴ μνήμη σου.

Καὶ νῦν ...

Σήμερα ὁ Χριστός ἦλθε στὸν Ἰορδάνη, γιὰ νά βαπτισθεῖ. Σήμερα ὁ Ἰωάννης ἀγγίζει τὴν κεφαλὴ τοῦ Κυρίου. Οἱ οὐράνιες Δυνάμεις θαμπώθηκαν βλέποντας τὸ παράδοξο μυστήριο. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ὀπισθοχώρησε· ὁ Ἰορδάνης βλέποντας γύρισε πίσω. Καὶ ἐμεῖς πού φωτισθήκαμε κραυγάζουμε. Δόξα στό Θεό πού φανερώθηκε, καὶ ἔγινε ὀρατός στὴ γῆ, καὶ φώτισε τὸν κόσμον.

Μεγάλη Δοξολογία.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα. Τῆς ἑορτῆς. (Σελίδα 114-116).

Ἀπολυτίκια.

«Ἐν Ἰορδάνῃ...» (Σελίδα 114).

«Μνήμη δικαίου...» (Σελίδα 120-121).

Κοντάκιο.

«Ἐπεφάνης σήμερον...» (Σελίδα 115).

Ἀπόστολος.

Πράξεις Ἀποστόλων. (ΙΘ'. 1-8).

Κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα πού ὁ Ἀπολλῶς ἦταν στὴν Κορίνθο, ὁ Παῦλος ἀφοῦ πέρασε τὰ ἀνώτερα (βορειότερα) μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἦλθε στὴν Ἐφεσο· καὶ βρίσκοντας μερικοὺς μαθητὰς τοὺς εἶπε: (πήρατε Ἅγιο Πνεῦμα, ὅταν

ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· ἄλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα Ἅγιόν ἐστιν ἠκούσαμεν. Εἶπε τε πρὸς αὐτούς· εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπον· εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτόν ἵνα πιστεύσωσι, τοῦτ' ἔστιν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφήτευον. Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο. Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Ἰωάννην. (Α'. 29-34).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Οὗτός ἐστιν ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εἶπον. Ὅπισθ μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ γὰρ οὐκ ᾔδειν αὐτόν, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν ὕδατι βαπτίζων. Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης λέγων ὅτι τεθέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡς περισσερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν· καὶ γὰρ οὐκ ᾔδειν αὐτόν, ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἐφ' ὃν ἂν

πιστέψατε; καὶ ἐκεῖνοι τοῦ ἀπάντησαν· ἀλλὰ οὔτε ἀκούσαμε ὅτι ὑπάρχει Πνεῦμα Ἅγιο. Καὶ ἐκεῖνος εἶπε σ' αὐτούς· σέ τί βαπτισθήκατε λοιπόν; καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· σὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου. Καὶ ὁ Παῦλος εἶπε· ὁ Ἰωάννης βάπτισε βάπτισμα μετανοίας λέγοντας στό λαό, νά πιστέψουν σ' αὐτόν πού ἐρχόταν μετὰ ἀπ' αὐτόν, δηλαδή στόν Ἰησοῦ Χριστό. Καὶ μόλις ἄκουσαν, βαπτίσθησαν στό ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἀφοῦ ἔβαλε ὁ Παῦλος τὰ χεῖρα του ἐπάνω τους, ἦλθε τό ἅγιο Πνεῦμα σ' αὐτούς, καὶ μιλοῦσαν ξένες γλώσσες καὶ προφήτευαν. Καὶ ἦταν ὅλοι περίπου δώδεκα ἄνδρες. Καὶ ἀφοῦ ἐπῆγε στή συναγωγὴ κήρυττε μέ θάρρος ἐπὶ τρεῖς μῆνες συζητώντας μαζί τους καὶ πείθοντάς τους γιὰ τὰ σχετικά μέ τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιο.

Κατὰ Ἰωάννην. (Α'. 29-34).

Κατὰ τὸν καιρὸ ἐκεῖνο βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦ νά ἔρχεται πρὸς αὐτόν καὶ λέγει· νά ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, πού σηκώνει τὴν ἁμαρτία τοῦ κόσμου. Αὐτός εἶναι ἐκεῖνος, γιὰ τὸν ὅποιο ἐγὼ εἶπα. Μετὰ ἀπὸ μένα ἔρχεται ἄνθρωπος, πού ὑπῆρχε πρὶν ἀπὸ μένα, διότι προηγεῖται ἀπὸ μένα. Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν γνώριζα, ἀλλὰ γιὰ νά φανερωθεῖ στό λαό τοῦ Ἰσραὴλ, γι' αὐτό ἦλθα ἐγὼ, καὶ βαπτίζω στό νερό. Καὶ μαρτύρησε ὁ Ἰωάννης λέγοντας, ὅτι εἶδα τό Ἅγιο Πνεῦμα νά κατεβαίνει ὡς περισσερὶ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καὶ ἔμεινε ἐπάνω του. Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν γνώριζα, ἀλλὰ αὐτός πού μέ ἔστειλε νά βαπτίζω στό νερό, ἐκεῖνος μοῦ εἶπε. Σέ ὅποιον δεῖς τό Ἅγιο Πνεῦμα νά κατεβαίνει καὶ νά μένει ἐπάνω

<p>ἴδης τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ’ αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ. Καγὼ ἑώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.</p>			<p>του, αὐτός εἶναι πού βαπτίζει μέ Πνεῦμα Ἅγιο. Καί ἐγώ εἶδα καί μαρτύρησα (εἶμαι μάρτυρας), ὅτι αὐτός εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ.</p>
--	--	--	--